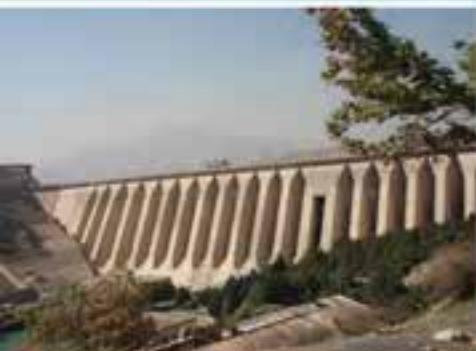

فصل اول

جغرافیای طبیعی استان تهران

درس ۱ موقعیت جغرافیایی استان

استان ما در کدام قسمت ایران واقع شده است؟ پر جمعیت ترین استان کشور یعنی استان تهران با مساحت ۱۳۶۸۸ کیلومتر مربع در دامنه های جنوبی البرز مرکزی واقع شده است. این استان از نظر موقعیت جغرافیایی بین مدارهای ۳۵° تا ۳۶° عرض شمالی و ۵۱° تا ۵۳° طول شرقی قرار دارد.

شکل ۱-۱ نقشه تقسیمات کشوری جمهوری اسلامی ایران به تفکیک استان

جغرافیای طبیعی استان تهران

استان تهران به دلایل زیر یکی از مهم‌ترین استان‌های کشور است :

- ۱- مرکزیت سیاسی و اداری کشور
- ۲- مرکز فعالیت‌های اقتصادی و صنعتی
- ۳- تراکم و مرکز بالای جمعیت
- ۴- دسترسی به شبکه حمل و نقل و راه‌های ارتباطی (مرکز تلاقي خطوط راه‌آهن، جاده‌ای و هوایی)
- ۵- مرکز مؤسسات مالی و اعتباری و بانکی در تهران.

فعالیت

– جدول زیر را کامل کنید.

جهت جغرافیایی	شمال	غرب	شرق	جنوب
استان‌های همسایه		مرکزی		

درس ۲ ناهمواری‌های استان

ناهمواری‌های استان تهران به سه بخش تقسیم می‌شود :

الف – رشته کوه‌های البرز در شمال استان تهران

ب – بخش‌های مرکزی و کوهپایه‌های جنوبی البرز

ج – دشت‌های استان تهران

– قسمت شمالی

الف – همان طور که می‌دانید رشته کوه البرز به سه بخش شرقی، غربی و مرکزی تقسیم می‌شود. استان تهران در بخش مرکزی این رشته کوه قرار دارد که به سه قسمت شمالی، میانی و جنوبی تقسیم می‌گردد. بخش محدودی از این ارتفاعات در استان تهران و بقیه آن، در استان مازندران قرار دارد.

شکل ۲-۱- قله دماوند و پیش کوه‌های سیز و زیبای آن

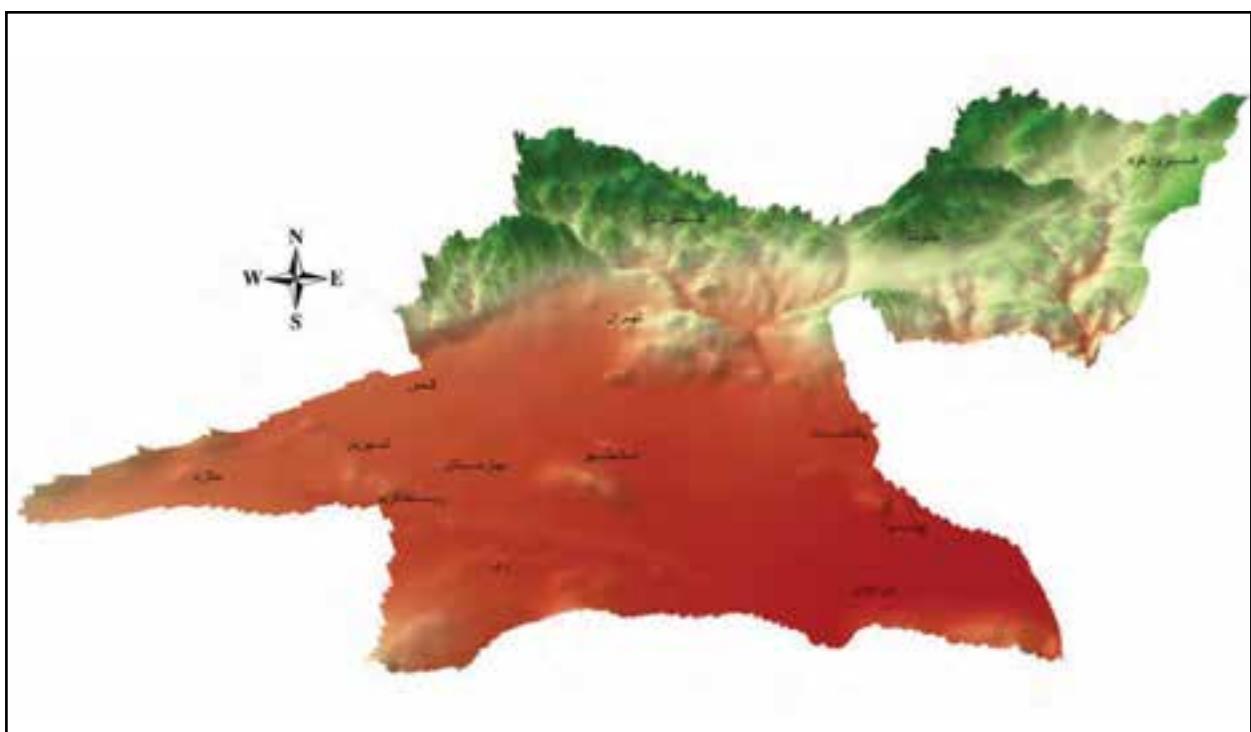
جغرافیای طبیعی استان تهران

— قسمت میانی

این ارتفاعات کوهستانی حد شمالی استان تهران را تشکیل می‌دهد. در شمال غربی آن کوه‌های استان البرز و در شمال شرقی آن ارتفاعات فیروزکوه قرار دارد.

— قسمت جنوبی

سومین بخش از البرز مرکزی است که رودخانه‌های کرج و جاجرم آن را قطع کرده است. از کوه‌های مهم این قسمت می‌توان لواسانات و شمیرانات را نام برد.

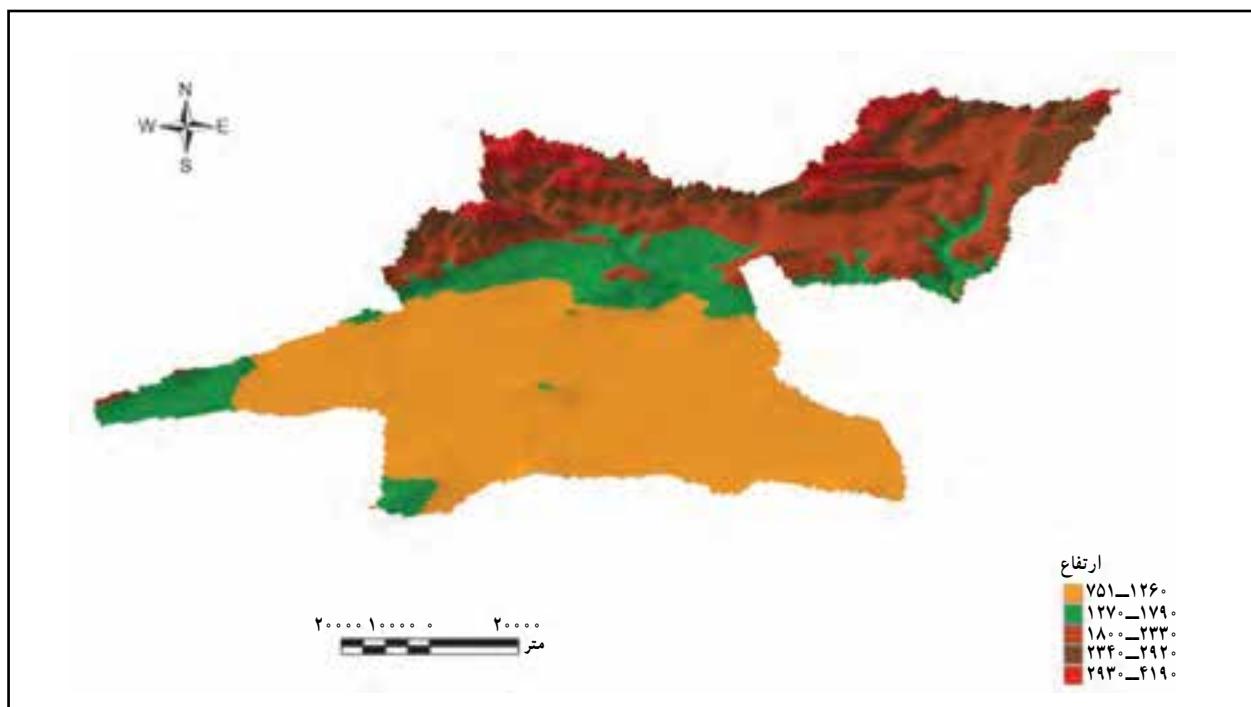
شکل ۳— نقشه ناحیه‌های استان تهران به تفکیک شهرستان

ب— بخش‌های مرکزی و کوهپایه‌های جنوبی البرز که زمین‌های این ناحیه به سبب داشتن شیب ملائم و خاک‌های آبرفتی برای کشاورزی مناسب است.

شکل ۴—محصول گوجه فرنگی از دشت ورامین

ج—دشت‌های استان تهران، با شبی ملایم از شمال غربی به جنوب شرقی کشیده شده‌اند. این دشت‌ها به علت هموار بودن، شرایط مناسبی را برای تجمع فعالیت‌های انسانی فراهم آورده‌اند.

شکل ۵—نقشه طبقات ارتفاعی استان تهران

درس ۳ آب و هوای استان

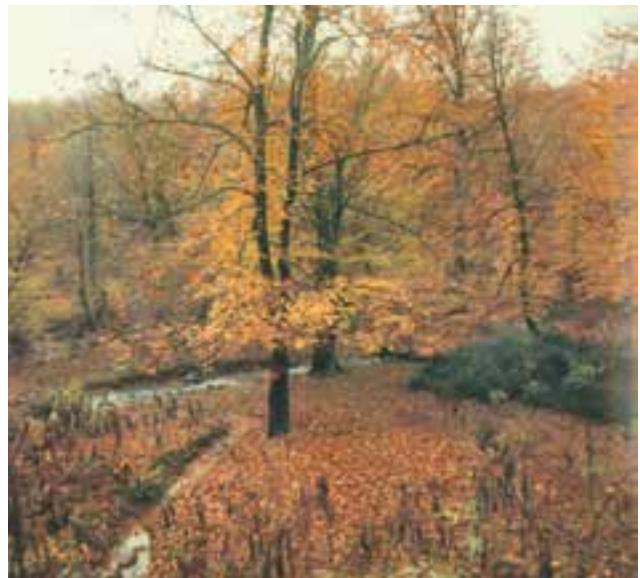
ب – فصل تابستان

الف – فصل بهار

ت – فصل زمستان

پ – فصل پاییز

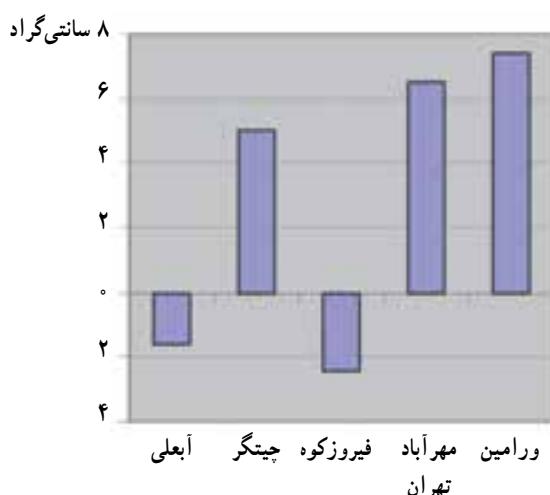
شکل ۶-۱- مناظر چهار فصل استان تهران

سه عامل مؤثر در تنوع آب و هوای استان تهران عبارتند از :

به نمودار شکل‌های ۱-۷ و ۱-۸ توجه کنید. آیا می‌توانید بگویید بالاترین و پایین‌ترین میانگین دما در فصل تابستان و زمستان متعلق به کدام ایستگاه‌های شهرستان استان تهران است؟

شکل ۱-۷ – نمودار میانگین دما در چند ایستگاه هواشناسی استان تهران در فصل زمستان

شکل ۱-۸ – نمودار میانگین دما در چند ایستگاه هواشناسی استان تهران در فصل تابستان

جغرافیای طبیعی استان تهران

فعالیت

- ۱- با توجه به نمودار شکل‌های ۱-۷ و ۱-۸، ایستگاه‌های هواشناسی استان تهران را بر حسب دما در جدول زیر بگنجانید.

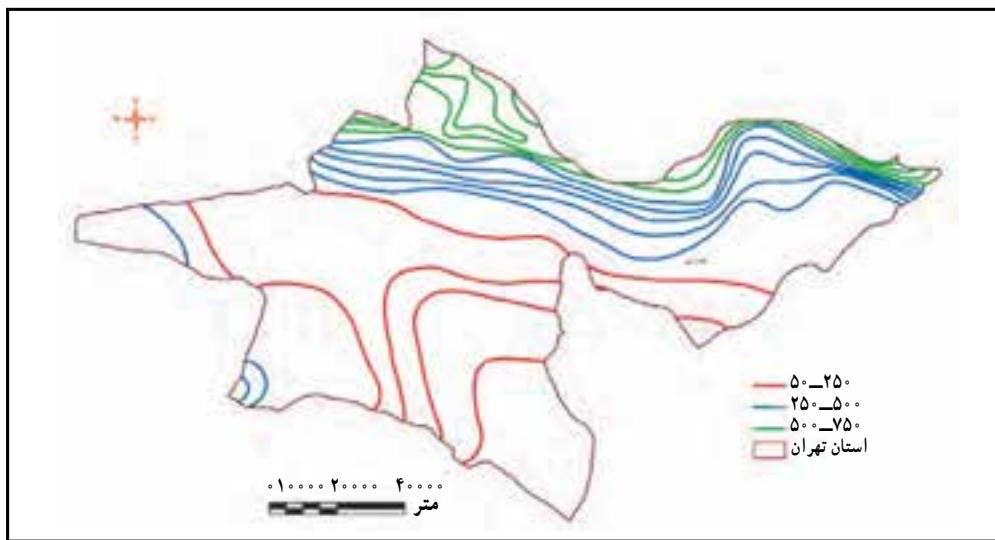
میانگین بالاترین دما در تابستان

--	--	--	--	--

میانگین پایین‌ترین دما در زمستان

--	--	--	--	--

- ۲- با ثبت دمای یک ماه شهرستان محل زندگی خود با توجه به اطلاعات هواشناسی در اخبار استان، میزان میانگین دما را به صورت سنتونی نمایش دهید.

شکل ۱-۹- نقشه هم‌بارش استان تهران

شکل ۱-۹، نقشه هم‌بارش استان تهران را نشان می‌دهد. با توجه به این نقشه می‌توان گفت که توزیع مکانی بارش در همه مناطق آن یکسان نیست و دارای تغییرات چشمگیری بین نواحی شمالی و جنوبی است.

- به نظر شما، بارش در استان تهران از غرب به شرق و از شمال به جنوب چه تغییری می‌کند؟

تقسیم‌بندی انواع آب و هوای استان تهران

۱—**کوهستانی** : در دامنه‌های جنوبی البرز با زمستان‌های نسبتاً طولانی و سرد و تابستان‌های خنک مانند ارتفاعات توچال و پالان‌گردن

۲—**کوهپایه‌ای** : دارای آب و هوای نیمه مرطوب و سرد با زمستان‌های نسبتاً طولانی مانند فیروزکوه و دماوند

۳—**بیابانی و نیمه بیابانی** : با زمستان‌های کوتاه و تابستان‌های گرم و خشک مانند ورامین و رباط‌کریم آب و هوای شهر تهران در مرز شرایط جوی خشک و مرطوب قرار گرفته و تمایل آن به شرایط خشک بیشتر است.

شکل ۱-۱۰— تصاویری از سه نوع آب و هوای استان تهران

جغرافیای طبیعی استان تهران

تأثیر آب و هوا بر گردشگری استان تهران

امروزه پدیده گردشگری به عنوان یک رفتار اجتماعی مطرح می‌گردد و در بسیاری از کشورهای جهان به عنوان یک منبع عده درآمد ارزی محسوب می‌گردد. شرایط آب و هوایی یکی از عوامل عده تأثیرگذار بر این فعالیت است. با توجه به ویژگی‌های آب و هوایی استان تهران، زمان مطلوب و مناسب در استان تهران از نظر گردشگری را می‌توان به شرح زیر بیان کرد :

الف - دامنه‌های جنوبی البرز که مشرف به استان تهران است و در اطراف رودخانه‌ها، دریاچه‌های پشت سد و دریاچه‌های طبیعی، چشممه‌ها و آبشارهای زیبا برخوردار است، بهویژه در فصل بهار و تابستان می‌تواند جذایت زیادی برای گردشگران، از دیگر مناطق استان و سایر استان‌های کشور و کشورهای خارجی، داشته باشد.

ب - در تمام زمستان، مناطقی از شمال استان تهران به دلیل پوشش برف سنگین در دامنه‌ها، دره‌ها و شیب‌های البرز جنوبی، موقعیتی مساعد برای ورزش‌های زمستانی از جمله اسکی روی برف فراهم می‌آورد.

پ - مناطق جنوبی استان که از اهمیت تاریخی و فرهنگی برخوردار است و در تمامی ایام سال به ویژه فصل بهار و پاییز شرایط مناسبی برای پذیرش جهانگردان خارجی دارد.

شکل ۱۱- چشمۀ علی شهری

شکل ۱۲- تله کابین توجال

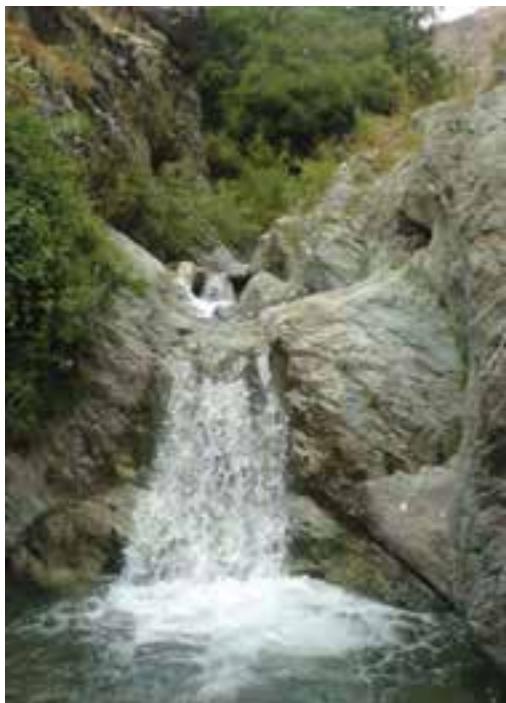

درس ۴ منابع طبیعی استان

پوشش گیاهی استان تهران

پوشش گیاهی همواره از آب و هوا، وضعیت ناهمواری، خاک و منابع آب تأثیر می‌پذیرد و نقش تعیین کننده در حفظ حیات و تعادل محیط زیست دارد. در استان تهران، انواع جنگل‌های «طبیعی» و «دست کاشت» وجود دارد.

– جنگل‌های طبیعی : در نقاط مختلف استان این گونه جنگل‌ها پراکنده‌اند؛ در دامنه‌های جنوبی البرز، ارتفاعات تهران گونه‌های گیاهی مانند بادام کوهی، پسته، انجیر و زرشک به چشم می‌خورد.

ب) جنگل‌های طبیعی مسیر امامزاده داود

الف) جنگل‌های دست کاشت (پارک جنگلی) سرخه‌حضار

شکل ۱۳-۱- جنگل‌های استان

– جنگل‌های دست کاشت : طی سال‌های اخیر، فضاهای پارک‌های جنگلی جدید در استان تهران به وجود آمده است. بزرگ‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از پارک چیتگر در غرب استان و پارک جنگلی لویزان در شمال شرق آن. در سطح استان چندین پارک جنگلی دیگر از جمله سوهانک، وردآورده، سرخه‌حضار و توسکا وجود دارد. درختان این پارک‌ها عمدتاً کاج، افاقیا و زبان‌گنجشک هستند.

جغرافیای طبیعی استان تهران

مرا تع

در مناطق شمالی استان، بارش بیش از ۳۰۰ میلی متر در سال، دمای کافی، خاک مساعد و ویژگی های خاص توپوگرافی پوشش گیاهی مناسبی را به صورت مراتع بهاری و تابستانی در کوه و دشت برای دامپروران محلی و عشايری به وجود می آورد. گونه های گیاهی عمده در این مناطق عبارت اند از بنه، گز، خاکشیر، شیرین بیان، قیاق، گون، آویشن، خزه و کنگر.

شکل ۱۴- آویشن و گون از انواع مهم پوشش گیاهی در دشت لار

خوبیختانه در سال های گذشته به همت سازمان جنگل ها و مراتع، و سازمان حفاظت محیط زیست استان، اقدامات زیادی برای احیای مراتع و جلوگیری از چرای بی رویه دام به عمل آمده است که در تقویت و بهبود رشد پوشش گیاهی استان تأثیر بسزایی داشته است.

زندگی جانوری

استان تهران از تنوع زندگی جانوری در دامنه کوهها و دشت ها برخوردار است که مهم ترین آن ها در پارک ها و مناطق حفاظت شده عبارت اند از :

- ۱- مجموعه حفاظت شده جاجرود در شمال شرق استان که حدود ۷۰ هکتار وسعت دارد و مشتمل بر پارک‌های محلی خجیر و سرخه‌حصار است. این مجموعه، انواع گونه‌های جانوری چون قوچ، میش، کل، بز کوهی، گریه پلاس^۱، رویاه، کفتار، گرگ، گراز، آهو، انواع مار و پرندگانی چون کبک، دلیجه^۲، شاهین سانان و انواع گنجشک‌سانان رادر خود پناه داده است.
- ۲- در پارک ملی لار واقع در ارتفاعات شمالی استان علاوه بر گونه‌های ذکر شده، خرس قهوه‌ای و ماهی قزل‌آلای خال قرمز نیز دیده می‌شود.

شکل ۱-۱۵- یکی از گونه‌های گنجشک‌سانان

شکل ۱-۱۶- غزال یکی از گونه‌های جانوری استان تهران

- ۱- گریه پلاس یا مانول یک گربه‌سان وحشی کوچک بومی آسیای میانه است. این جانور به اندازه یک گریه خانگی است و دارای حدود ۶۰ سانتی‌متر طول (بدون احتساب دم ۲۵ سانتی‌متری اش) و به طور متوسط ۳/۶ کیلوگرم وزن است. رنگ موهای بدنش خاکستری روشن یا زرد تیره همراه با نوارهای عمودی که گاهی در میان موهای انبوه و متراکم بدن، دیده نمی‌شوند.
- ۲- نام پرندگانی از راسته شاهین‌سانان می‌باشد.

جغرافیای طبیعی استان تهران

بیابان

علل ایجاد و گسترش بیابان‌ها در استان تهران
دو منشأ طبیعی و انسانی را می‌توان عوامل اصلی ایجاد بیابان در استان تهران دانست:

- الف - عوامل طبیعی :
- ۱- تأثیر فشار زیاد جنب حراره‌ای
 - ۲- دوربودن از منابع رطوبتی

شکل ۱-۱۷

ب - عوامل انسانی : هر سرزمین، توان و ظرفیت معینی دارد. حال اگر میزان بهره‌وری بیشتر از توان آن سرزمین باشد، تعادل طبیعی بهم می‌خورد و زندگی گیاهی، جانوری و انسانی در معرض خطر قرار می‌گیرد. نواحی خشک و نیمه‌خشک از نظر توان طبیعی بسیار ضعیف و حساس‌اند. فعالیت‌های انسانی نابخردانه، توان این نواحی را به سرعت کاهش می‌دهد و موجب گسترش بیابان‌ها و وقوع بیابان‌زایی می‌شود.

بیشترین مشکل استان تهران، بیابان‌زایی و تراکم بیش از حد جمعیت در واحد سطح و کاربری زمین است.
بیابانی شدن بی‌آمدہای نگران‌کننده‌ای دارد از جمله:

الف) تخریب پوشش گیاهی که در اثر چرای بیش از حد و آبیاری نامناسب، تبدیل اراضی مرتعی به دیمزار و متناسب نبودن الگوهای زراعی به‌وقوع پیوسته است:

ب) تخریب سرزمین که در نتیجه برداشت بی‌رویه از آب‌های زیرزمینی و افت شدید سطح سفره‌های آب زیرزمینی و به دنبال آن، نشست زمین پدید آمده است. در بخش‌های جنوب و جنوب غربی تهران شاهد پدیده فرونشست زمین هستیم که در صورت گسترش بی‌رویه آن، در آینده‌ای نزدیک مناطقی از تهران به بیابان تبدیل خواهد شد.

اقدامات صورت گرفته برای مقابله با بیابان‌زایی در استان تهران

۱- ایجاد جنگل‌های دست کاشت

۲- مدیریت هرز آب‌های سطحی

عملیات بیابان‌زایی در استان تهران در سال‌های گذشته به درخواست اداره راه‌آهن در ابردز و رامین شروع شد. به دلیل حرکت ماسه‌های روان در فصول مختلف سال (بهویژه بهار و تابستان) مشکلاتی برای تردد قطارها در مسیر تهران - گرمسار به وجود می‌آمد که خوشبختانه با اولین اقدامات احیایی و بیولوژیکی (احداث بادشکن با سرشاخه‌ها، حصیر و غیره و نیز کاشت نهال از گونه‌های مقاوم در برابر خشکی مانند تاع^۱، آتریپلکس^۲، گز و اسکنبل^۳) حرکت ماسه‌ها مهار گردید و مسیر راه‌آهن از هجوم آن‌ها مصون ماند و ۱۱۰ هزار هکتار از عرصه‌های منطقه ثبت شد.

شکل ۱-۱۸- گسترش بیابان در استان تهران

-
- ۱- تاغ گیاهی است به صورت درختچه از تیره تاج‌خرسان، زیر تیره اسفناجیان که در برابر خشکی و گرما با سیستم ریشه‌ای گستردۀ خود مقاومت می‌کند و برای جلوگیری از گسترش بیابان از آن استفاده می‌شود. گونه‌های متعددی از جنس تاغ وجود دارد.
 - ۲- یکی از مهم‌ترین گیاهان خانواده اسفناجیان می‌باشد که علاوه بر تنوع گونه‌ای؛ شرایط نامساعد محیط را به خوبی تحمل می‌کند و یکی از گیاهان مغذی برای دام به شمار می‌رود. به سبب داشتن پروتئین کافی؛ رشد سریع و سازش با محیط‌های مختلف و تولید علوفه اهمیت خاصی را در مناطق خشک و بیابانی پیدا کرده است.
 - ۳- درختچه‌ای است سازگار با شرایط بیابان و در شنزارها به عنوان گونه‌ای شاخص و مقاوم به خشکی و کم آبی زندگی می‌کند. دامنه انتشار آن بسیار گستردۀ است و در اغلب شنزارهای مرکزی ایران مانند بیابان‌های کرمان؛ خور و بیابانک؛ دامغان؛ سیستان و بلوچستان مشاهده می‌شود.